

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4649/2020
21.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж. 9483/2018 од 24.10.2019. године, у седници од 21.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9483/2018 од 24.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 10929/2017 од 26.09.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и тужени обавезан да тужили исплати накнаду штете по основу неисплаћених пензија за период од 01.09.2011. године до 30.04.2016. године у појединачним месечним износима наведеним изреком са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке одбијено је преиначење тужбе од 27.06.2018. године. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 125.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 9483/2018 од 24.10.2019. године ставом првим изреке укинута је првостепена пресуда. Ставом другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев и тужени обавезан да тужили на име накнаде штете по основу неисплаћених пензија за период од 01.09.2011. године до 30.04.2016. године исплати 130.965,48 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа наведеног изреком до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле да јој тужени накнади штету по основу неисплаћених пензија за исти период у износу од још 418.319,87 динара са припадајућом законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног потраживања до исплате. Ставом четвртим изреке тужени је обавезан да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 118.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Против другостепене пресуде у одбијајућем делу, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао другостепену пресуду у побијаном делу, у смислу чл. 408. и 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 87/18), и утврдио да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем туженог од 12.04.1991. године тужили је признато право на породичну инвалидску пензију иза покојног супруга, заједно са њиховом заједничком ћерком. Тужили је пензија исплаћивана до октобра 1999. године, након чега је тужени престао да јој исплаћује њен део породичне инвалидске пензије, а то право је њеној ћерки раније престало. Почев од 01.01.2008. године тужила на територији Косова и Метохије остварује примања по основу основне пензије, по ком основу је до 31.12.2009. године остварила примања у динарској противвредности од укупно 418.319,87 динара, што је утврђено на основу налаза и мишљења вештака финансијске струке.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је тужбени захтев тужиле одбијен у делу којим је тражила накнаду штете по основу неисплаћених пензија у износу од још 418.319,87 динара, преко износа досуђеног другостепеном пресудом.

Другостепеном пресудом је тужили досуђен износ од 130.965,48 динара на име накнаде штете по основу неисплаћених пензија за период од 01.09.2011. године до 30.04.2016. године, из разлога што је тужени неисплаћивањем породичне инвалидске пензије тужили без оправданог разлога нанео штету повредивши њено право на мирно уживање имовине из члана 1. Протокола 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода, па је тужени обавезан да јој овај износ исплати применом чл. 172., 185., 186., 190., 277. и 376. Закона о облигационим односима. Међутим, тужили не припада право на накнаду штете по овом основу преко износа досуђеног другостепеном пресудом, за износ од још 418.319,87 динара, како то правилно закључује другостепени суд. Наиме, тужила је за исти период остварила пред надлежним органом на Косову и Метохији наведени износ као основну пензију, па стога стварну штету коју тужила трпи представља управо износ досуђен побијаном пресудом. С обзиром на наведено, правилно је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле у преосталом делу.

Неосновано се ревизијом тужиле истиче погрешна примена материјалног права и наводи да је тужили требало исплатити целокупан износ породичне пензије у спорном периоду будући да се ради о стеченом праву.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић